

Konstantinas GREWINGKAS

Gimė 1819 m. sausio 2 d. Viljandyje, Estijoje. Mokėsi Tartu universitete (1837–1842), Berlyne ir Fribūre (1843). 1843 m. Vienoje gavo filosofijos daktaro laipsnį. Nuo 1846 m. dirbo konservatoriumi Peterburgo akademijos muziejuje, nuo 1852 m. – bibliotekininku Kalnakasybos institute. Nuo 1854 m. iki pat mirties buvo Tartu universiteto geologijos profesorius, mineralogijos daktaras nuo 1860 m.

K. Grewingkas, be Estijos ir Latvijos, tyrinėjo ir Šiaurės Lietuva. Svarbiausi darbai skirti prekarvero amžiaus uolienoms. Jis pirmasis detalai ištyrė viso Pabaltijo devoną ir suskirstė ją į tris aukštus: apatinį smiltainį, vidurinį dolomitinį ir viršutinį smiltainį. Dabartinėje Peterburgo srityje, vadinamajame Didžiajame devono lauke, išskyrė dvi facijas, kurias pavadino upių Velikajos ir Dauguvos vardais. Savo darbe rėmėsi paleontologiniais radiniais, detaliais uolienų slūgsojimo sąlygų tyrimais. Jo 1861 m. žemėlapyje (M 1:200 000) parodyti bendri Livlando, Kurlando ir Šiaurės Lietuvos sandaros bruožai. 1879 m. išleido žemėlapi (M 1:600 000) su plačiu paaiškinamuoju tekstu. Jis pirmasis nustatė Lietuvoje permio (1857) ir triaso (1878) sistemų uolienas, nurodė kreidos išėigas prie Kauno (1872), taip pat tyrė meteoritus, nukritusius Pabaltijyje, domėjosi archeologiniais radiniais.

Mirė 1887 m. birželio 18 d. Tartu.